

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4321

гр. София, 29.07.2011 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав, в открито заседание на 11.07.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Попова

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **2612** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и е образувано по жалба на „Б. П.”, ЕИК *- Г.С., представлявано от изпълнит.директор Г Б срещу Решение за регистрация на търговска марка № 36091 / 13.07.1999 г. на Патентното В. на Република Б, с искане за обявяване на нищожност на решението.

В жалбата са изложени оплаквания за липса на материална компетентност на органа, издал решението, предвид факта, че същото е подписано от „държавен експерт”, а не от председателя на ПВ, който, както към момента, така и съгласно действащия тогава Закон за търговските марки и промишлени образци /отм./ е единственият орган, компетентен да регистрира търговските марки.

В с.з., дружеството-жалбоподател се представлява от надлежно упълномощен адвокат, който поддържа жалбата по изложени в нея и в допълнителна уточняваща молба основания.

Ответникът- Председателят на Патентното В. на Република Б, чрез процесуалният си представител изразява становище за неоснователност на жалбата.

Заинтересована страна- „К.” О.- Г. С. се представлява от упълномощен адвокат, който оспорва жалбата изцяло. На първо място, развива доводи за нейната недопустимост, като подадена от лице без правен интерес, тъй като видно от доказателствата по делото, представляваното от него дружество първо е заявило процесната марка. Освен това е представена и декларация от жалбоподателя за отказ от правото да се позовава на по-ранното използване на марката.

Алтернативно, изразява становище за неоснователност на жалбата.

При извършена служебна проверка по допустимостта на жалбата, съдът намира, че същата е **процесуално недопустима**, по следните съображения:

Предмет на обжалване е решение от 13.07.1999г. на държавен експерт в П. В. за

регистрация на търговска марка с регистр. N 36091 от същата дата.

Задължителна предпоставка за упражняване на правото да се обжалва един административен акт, независимо дали оплакванията са за незаконосъобразност или за нищожност, е това да е било признато и регламентирано в действащата законодателна уредба към момента на издаване на самия акт.

В случая е приложим отменения Закона за търговските марки и промишлените образци/ ЗТМПО/.

В чл. 18 , 29 и 41 от ЗТМПО се предвижда регистрацията на искането за изключително ползване на търговски марки, на марки за услуги, на промишлени образци или наименование на произход. Регистрацията на исканията се извършва в специални регистри на името на заявителя от Института за изобретения и рационализации.

Безспорно е било, че на 12.02.1999 г., с входящ на Патентното В. № 44027, заинтересованата страна е направила искане за регистриране на комбинирана търговска марка ” Първомайска лютеница ” за стоки от клас 29 – варени зеленчуци, лютеница.

В резултат на извършената експертиза по заявката е установено, че заявената марка отговаря на изискванията на ЗТМПО и ПВ на осн.чл.18 от ЗТМПО я е регистрирало с обжалваното решение, с приоритет от 12.02.1999г.

Съгласно чл. 50 от Закона за търговските марки и промишлените образци решенията на Института за изобретенията и рационализациите, с които се отказва регистриране и издаване на свидетелства за ползване на търговската марка, марката за услуга, промишления образец или наименование на произход или се постановява заличаване по реда на чл. 23 с. з. се обжалват пред С градски съд в тримесечен срок от датата на съобщението за взетото решение. Следователно, по аргумент от противното , позитивните актове не подлежат на обжалване. Решението за регистрация е влязло в сила и е породило своите правни последици. Отмяната му е била възможна единствено при условията на чл. 32, ал. 1 от ЗАП .

Поради липса на правна възможност за обжалване на процесното решение , недопустима се явява и жалбата с искане за прогласяване на неговата нищожност .

Жалбоподателят не е разполагал и с възможността да иска заличаване на процесната марка по реда на чл.23 от отменения закон, тъй като бил заинтересовано лице по смисъла на чл. 23, б. "а" от същия и за него е липсвал правен интерес от предявяването на искане за заличаване.

Тълкуването на нормата на чл. 23 от ЗТМПО сочи, че **правен интерес от заличаване регистрацията на една марка обикновено възниква в последващ момент**, неопределено отдалечен във времето след датата на самата регистрация.

Съгласно експертно заключение от 13.07.1999г., заявени са сходни марки „ Лютеница П. Vulcons ” с вх.N 45597 и 45598 от 12.05.1999г. за идентични стоки от клас 29: лютеница от „ Б.” О.. В отговор на съобщение за наличие на подадени марки, които не се отличават съществено за сходни стоки, в съответствие с чл.17 от ЗТМПО, „ Б.” О. не предявява претенции за по-ранно използване на заявените марки. Съгласно цитираната разпоредба, ако никой от заявителите не се позовава на употребата на марката, регистрира се тази марка, която е заявена по-напред. По тази причина комбинираната марка на „К.” О. „ П л” с регистр.N 36091/13.07.1999г. е регистрирана с приоритет.

Не е спорно , че сходните търговски марки с N 36125 и 36126, чиито притежател е дружеството-жалбоподател са заявени и регистрирани след процесната. **Налице е и изрично дадено съгласие от управителя на „ К.” О. – притежател на търговска марка с рег.N 36091 и приоритет от 12.02.1999г. за стоки от клас 29, да бъдат**

регистрирани за територията на Р.Б сходните търговски марки, заявени от „Б.“ О. .

При това положение последният не е притежавал качеството заинтересовано лице, като елемент от фактическия състав на чл. 23, ЗТМПО .

В разпоредбата на чл.149, ал.5 от АПК е предвидена възможност за атакуване на нищожен административен акт без ограничение във времето, но в кръга от заинтересовани лица попадат лицата, чиито права и интереси са засегнати към момента на неговото издаване. С други думи, право да искат обявяването на един акт за нищожен имат лицата, които са имали правен интерес към момента на издаването на акта.

Налице е предвиденото в чл.159, т.4 от АПК основание за прекратяване на образуваното съдебно производство- липса на правен интерес от оспорване на административния акт.

Правният интерес от подаването на жалба е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта ѝ, за наличието на която съдът следи служебно.

При липса на правен интерес, жалбоподателят не разполага с възможност, както да оспорва процесното решение като незаконосъобразно, така и с възможност да иска обявяване на същото за нищожно.

По изложените мотиви, съдът намира, че жалбата следва да се остави без разглеждане като процесуално недопустима, а образуваното съдебно производство да се прекрати.

Водим от горното и на осн.чл.159, т.4 от АПК, Административен съд- С. град, II-ро отделение, 31-ви състав

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на „Б. П.“ - Г.С., ЕИК * срещу Решение за регистрация на търговска марка № 36091 / 13.07.1999 г. на Патентното В. на Република Б

ПРЕКРАТЯВА производството по адм.дело N 2612/ 2010г. по описа на АССГ, II-ро отделение, 31-ви състав.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред върховен административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните чрез връчване на преписи.

СЪДИЯ :